

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Nc/2/2022
Identifikačné číslo spisu: 3120207171
Dátum vydania rozhodnutia: 15.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:3120207171.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Mgr. U. R., bývajúcej v W., M. XX/X, aktuálne W., N. XX a manžela JUDr. K. R., PhD., bývajúceho v W., R. U. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Katarínou Galovou, advokátkou so sídlom Piešťany, E. Belluša 10, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 32P/248/2020 a Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 5CoP/6/2022, v konaní o vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Krajskom súde v Trenčíne, takto

rozhodol:

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Erika Zajacová, JUDr. Denis Vékony, Mgr. Marek Anovčín, JUDr. Alena Radičová, JUDr. Eva Vékonyová, JUDr. Michal Antala, JUDr. Marán Dunčko, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 5CoP/6/2022.

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Mária Vrtochová, JUDr. Iveta Anderlová, JUDr. Ľubica Bajzová, JUDr. Beáta Čupková, Mgr. Zuzana Holúbková, JUDr. Gabriela Janáková, Mgr. Stanislava Kollárová, JUDr. Viera Škultétyová, Mgr. Martina Trnavská, JUDr. Alena Záhumenská, JUDr. Ivica Čelková, JUDr. Darina Legerská, JUDr. Iveta Sopková, Mgr. Ivana Šlesarová, JUDr. Iveta Záleská, JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD., JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák, JUDr. Zuzana Slušná, JUDr. Milan Straka, JUDr. Jozef Šulek, JUDr. Roman Hargaš, JUDr. Jozef Janík, JUDr. Beáta Javorková, JUDr. K. Y., JUDr. Peter Tóth, sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 5CoP/6/2022.

Odôvodnenie

1. Navrhovateľka v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 5CoP/6/2022 uplatnila námietku zaujatosti (č. l. 143 a 163) voči sudcom Krajského súdu v Trenčíne. Namietala, že je zamestnankyňou tohto súdu a aktívnym sudcom Krajského súdu v Trenčíne je otec bývalého manžela, matka bývalého manžela je bývalou sudkyňou tohto súdu, na ktorom toho času vykonáva funkciu vedúcej revízného oddelenia, sestra bývalého manžela pôsobí a jej brat pôsobil do času svojho preloženia

ako sudcovia v obvode Krajského súdu v Trenčíne. Všetky tieto okolnosti vo svojom súhrne podľa navrhovateľky neumožňujú prijať záver, či už z jej pohľadu, bývalého manžela alebo ich dcéry ako účastníkov konania, o zárukách nestrannosti z objektívneho pohľadu tak ako to vyžaduje judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva.

2. Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Erika Zajacová, JUDr. Denis Vékony, JUDr. Eva Vékonyová vyslovili, že sa vo veci necítia byť osobne zaujatí, navrhovateľku poznajú ako zamestnankyňu súdu, rodičia bývalého manžela navrhovateľky sú ich kolegovia a priatelia. Z počutia vedia o problémoch v manželstve účastníkov. Sudkyňa JUDr. Alena Radičová sa necíti byť zaujatá, navrhovateľku pozná ako vyššiu súdnu úradníčku súdu, rodičia bývalého manžela navrhovateľky sú jej kolegovia, má s nimi priateľský vzťah. Sudca Mgr. Marek Anovčín uviedol, že vo veci sa necíti byť osobne zaujatý, účastníkov osobne nepozná, nemá k nim ani k veci žiaden vzťah, rodičov bývalého manžela navrhovateľky pozná ako kolegov. Sudca JUDr. Marán Dunčko sa necíti byť vo veci zaujatý, nemá vzťah ani k veci, ani k účastníkom, ktorých osobne nepozná, vie len, že navrhovateľka je zamestnankyňou súdu. Sudca JUDr. Michal Antala sa necíti byť zaujatý navrhovateľku, ktorá je zamestnankyňou súdu osobne nepozná, jej bývalého manžela pozná iba ako prokurátora v rámci súdneho konania z minulosti, s jeho otcom sudcom Krajského súdu v Trenčíne má kolegiálny vzťah.

3. Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Mária Vrtochová, JUDr. Iveta Anderlová, JUDr. Ľubica Bajzová, JUDr. Beáta Čupková, Mgr. Zuzana Holúbková, JUDr. Gabriela Janáková, Mgr. Stanislava Kollárová, JUDr. Viera Škultétyová, Mgr. Martina Trnavská, JUDr. Alena Záhumenská, JUDr. Ivica Čelková, JUDr. Darina Legerská, JUDr. Iveta Sopková, Mgr. Ivana Šlesarová, JUDr. Iveta Záleská vyslovili svoju zaujatosť vo veci, ktorú vyvodzovali zo skutočnosti, že majú kolegiálny vzťah s rodičmi bývalého manžela navrhovateľky, ktorý vo vzťahu k obom, resp. k jednému z nich je viac než kolegiálny, je priateľský, väčšina z nich uvádza i to, že sa rozprávajú o rodinných a osobných veciach. Mgr. Martina Trnavská má navyše priateľský vzťah i s bratom navrhovateľky. JUDr. Ľubica Bajzová má priateľský vzťah tiež so samotnou navrhovateľkou, JUDr. Iveta Sopková osobne pozná i oboch bývalých manželov (s navrhovateľkou si tyká) a s bratom navrhovateľky má priateľský vzťah.

4. JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD. a JUDr. Jozef Šulek vyslovili svoju zaujatosť vo veci vyvodzovanú z pôsobenia s navrhovateľkou v jednom senáte, v ktorom táto pracuje ako vyššia súdna úradníčka, s JUDr. Šulekom sa má rozprávať aj o osobných veciach a JUDr. Dluhoš pozná i bývalého manžela navrhovateľky z čias pôsobenia na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, tykajú si, rodičov tohto účastníka konania pozná ako kolegov na krajskom súde.

5. JUDr. Ing. Miroslav Mandňák vyslovil zaujatosť pre pomer k bývalému manželovi navrhovateľky a jeho otcovi, ku ktorým obom má priateľský vzťah, na stretnutiach sa rozprávajú aj o osobných a rodinných veciach.

6. JUDr. Zuzana Slušná a JUDr. Milan Straka vyslovili svoju zaujatosť vo veci a vyvodzovali ju zo skutočnosti, že majú priateľský vzťah s navrhovateľkou a s jej bratom. JUDr. Milan Straka navyše osobne pozná i bývalého manžela navrhovateľky, s ktorým má tiež priateľský vzťah. žalobcom, ktorý je jej kolegom. Taktiež žalovaného v predmetnom konaní zastupovala v pozícii podpredsedníčky súdu.

7. JUDr. Roman Hargaš a JUDr. Jozef Janík rovnako vyslovili svoju zaujatosť vo veci, vyvodzovali ju z osobného a priateľského dlhoročného vzťahu s rodinou bývalého manžela navrhovateľky, JUDr. Janík potvrdil, že v hrubých rysoch pozná aj ich rodinné pomery.

8. JUDr. Beáta Javorková vyslovila svoju zaujatosť vo veci a vyvodzovala ju zo skutočnosti, že účastníka konania JUDr. K. R. pozná, pracuje v senáte s jeho otcom

9. JUDr. Peter Tóth vyslovil svoju zaujatosť vo veci a vyvodzoval ju zo skutočnosti, že JUDr. K. R. pozná, najmä jeho rodičov, s jeho otcom kolegiálny a priateľský vzťah.

10. JUDr. K. Y. vyslovil svoju zaujatosť vo veci a vyvodzoval ju zo skutočnosti, že účastníkom konania je jeho syn (JUDr. K. R.).

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trenčíne [§ 54 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)] posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti o nezaujatosti sudcov tohto krajského súdu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci.

12. V zmysle § 49 ods. 1 CSP je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

13. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní sporu (veci), k nezaujatému prístupu k stranám (účastníkom), ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní; zámerom je tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktoré sú z hľadiska vylúčenia sudcu považované za právne relevantné. Týmito skutočnosťami sú právne významné vzťahy sudcu, a to jeho vzťah: a/ k sporu (veci), v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia sporu alebo konania, b/ k stranám sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, c/ k zástupcom strán sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na pomere vykazujúcim znaky vzťahu uvedeného pod b/, alebo d/ k osobám zúčastneným na konaní.

14. Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanom spore (veci) alebo taký jeho osobný vzťah k stranám sporu (účastníkom konania), ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, ktorý by pri všetkej možnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na spor a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

15. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania buď na základe oznámenia sudcu (§ 50 CSP) alebo na návrh strany (§ 52 CSP). Obsahom práva na prerokovanie sporu (veci) pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prerokovania a rozhodovania sporu (veci) pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prerokovanie sporu nestranným súdom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia sporu (veci) pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03).

16. Vzhľadom na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 až 58 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 38 Listiny základných práv a slobôd, čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), treba trvať na tom, že sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci možno skutočne iba výnimočne a zo závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo. V zásade teda platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu a tento tzv. zákonný sudca by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a zo zákonom predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z ďalšieho rozhodovania. Zámer, ktorý tu umožňuje prelomiť ústavnú zásadu nezmeniteľnosti zákonného sudcu, spočíva v zmarení hroziaceho rizika, že by v spore mohol rozhodovať zaujatý a nie nestranný sudca. Pri posudzovaní týchto dôvodov v konkrétnej situácii je nutné prihliadať aj na rozsiahlu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“), a napokon aj na závery ku ktorým dospela doterajšia rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

17. EŠLP pri riešení otázky neustrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty neustrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku).

17. 1. Subjektívna stránka neustrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom. Významné z tohto hľadiska je, čo si sudca myslel pro foro interno. Pri subjektívnej neustrannosti sa vychádza z prezumpcie neustrannosti, až kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej neustrannosti vyžaduje judikatúra EŠLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúce nie je však (subjektívne) stanovisko sudcu, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o neustrannosti sudcu. Objektívna neustrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania nezaujatosti [porovnaj tézu, že spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná („Justice must not only be done, it must also be seen to be done“)]. Nestačí, že sudca je subjektívne neustranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (Delcourt proti Belgicku).

17. 2. Objektívny aspekt neustrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávaniu sporu, k stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní. Posúdenie neustrannosti sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti, resp. nezaujatosti zákonného sudcu je, či obava stany sporu je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok neustrannosti súdu (Pullar proti Spojenému kráľovstvu), teda či je tu relevantná obava z nedostatku nezaujatosti. Relevantnou je len taká obava z nedostatku neustrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu neustrannosť nemožno ale chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na neustrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania vecí.

18. Je potrebné brať zreteľ na skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom slova zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti; preto závažnosť, ktorá by založila pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu (znamenala dôvod pre jeho vylúčenie z prerokovania a rozhodovania vecí), môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania uplatňovanej v judikatúre EŠLP nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k sporu, stranám, ich zástupcom, či osobám zúčastneným na konaní, dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a neustranne (porovnaj napr. I. ÚS 332/08). Rozhodovať neustranne nie je právom, výsadou či privilegiom sudcov. Ide o základnú povinnosť sudcov, o štrukturálny prvok súdneho systému.

19. Existencia oprávnených pochybností o neustrannosti sudcu závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú preukázateľné skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybnosti o neustrannosti sudcu (pozri Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca je neustranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietať zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce, určujúce je to, či sa môže táto obava považovať za objektívne oprávnenú. Len neustranný súd totiž poskytuje stranám rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II. ÚS 71/97).

20. Z judikatúry EŠLP a ústavného súdu možno vyvodiť, že subjektívne hľadisko sudcovskej neustrannosti sa musí podradiť prísnejšiemu kritériu objektívnej neustrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa neustrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, či sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní disponuje.

21. Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti účastníkom konania/stranou sporu vznesenej námietky

zaujatosti nie je rozhodujúci jej osobný subjektívny názor, domnienka alebo úvaha. Nemožno preto bez ďalšieho brať na zreteľ len samotné pochybnosti namietajúceho o objektívnom a nestrannom rozhodovaní sudcu, ale vždy treba posúdiť skutočnosti, ktoré viedli k tomu, že strana pochybuje o objektívnom sudcu. Nadriadený súd môže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je stranou len tvrdý, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 49 ods. 1 CSP.

22. Sudca je predstaviteľom súdnej moci. Pri výkone svojej funkcie je nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia (čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré neboli v danej veci naplnené.

23. Z obsahu podanej námietky je zrejmé, že navrhovateľka uplatnila námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trenčíne pre ich pomer k účastníkom konania (obom manželom) a cez ich blízkych rodinných príslušníkov (rodičov bývalého manžela navrhovateľky a súrodencov bývalých manželov) i pre ich pomer k veci. V danom prípade je navrhovateľkou uplatnená námietka zaujatosti sudcov odôvodňovaná tým, že sudcovia vykonávajú súdnictvo na Krajskom súde v Trenčíne, na ktorom súde navrhovateľka pracuje ako vyššia súdna úradníčka, otec bývalého manžela pôsobí ako sudca, jeho matka bola bývalou sudkyňou tohto súdu a v súčasnosti na tomto súde vykonáva funkciu členky revíznej komisie, súrodencov účastníkov vykonáva a vykonával súdnictvo na súde v obvode Krajského súdu v Trenčíne, pričom túto skutočnosť považuje zaujatosť namietajúca navrhovateľka za objektívny dôvod pre vznik pochybností o nezaujatosti konania a rozhodovania namietaných sudcov.

24. Najvyšší súd ako nadriadený súd posudzoval navrhovateľkou uplatnenú námietku zaujatosti sudcov Krajského súdu v Trenčíne a dospel k záveru, že v danom prípade niet dôvodu pochybovať o zaujatosti všetkých namietaných sudcov. Z predloženého spisu totiž nevyplýva, že by všetci sudcovia Krajského súdu v Trenčíne javili známky zaujatosti, a to z hľadiska ako testu subjektívneho, tak ani z hľadiska testu objektívneho. Najvyšší súd v súvislosti s obsahom námietky navrhovateľky uvádza, samotný subjektívny názor navrhovateľky, že u všetkých sudcov sú dané okolnosti vylučujúce ich z prejednávania a rozhodovania vecí, nemôže bez ďalšieho zakladať dôvod pre legitímne obavy z ich nestranného a nezaujatého rozhodovania.

25. Najvyšší súd už opakovane vyslovil názor, že vzájomné vzťahy medzi sudcami a ostatnými zamestnancami súdu, ako i medzi sudcami samotnými sú založené na profesionalite a kolegiálnosti. Ak rámec týchto vzájomných vzťahov neprekročí hranicu profesionalnosti a kolegiálnosti, nemožno mať bez ďalšieho pochybnosti o ich nezaujatosti. Až v prípade, že by vzájomný vzťah sudcov prerástol cez rýdzo profesionálny rámec výkonu funkcie sudcu a nadobudol charakter bližšieho osobného vzťahu, išlo by o dôvod vylučujúci sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1Nc/40/2014, 2Nc/8/2015, 4Nc/6/2015, 8Nc/39/2014, 7Nc/53/2013).

26. Aj ústavný súd zastáva názor, podľa ktorého (len) kolegiálne vzťahy medzi sudcami nemôžu byť dôvodom na spochybnenie ich nestrannosti a na ich vylúčenie z prerokovania vecí (viď napríklad IV. ÚS 345/09, IV. ÚS 124/2010, I. ÚS 352/2010).

27. So zreteľom na vyššie uvedené zastáva najvyšší súd názor, že v prípade sudcov JUDr. Eriky Zajacovej, JUDr. Denisa Vékonyho, Mgr. Mareka Anovčina, JUDr. Aleny Radičovej, JUDr. Evy Vékonyovej, JUDr. Michala Antala, JUDr. Marána Dunčka, ktorí sa vyjadrili tak, že sa necítia byť zaujatí vo vzťahu k účastníkom konania, ktorí navrhovateľku vnímajú ako zamestnankyňu súdu a s rodičmi jej bývalého manžela majú kolegiálny vzťah, nie je ich kolegiálny, t. j. profesionálny vzťah k nim dôvodom pre ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí.

27.1. Najvyšší súd dospel k záveru, že z námietky navrhovateľky a ani z ďalšieho obsahu spisu neboli zistené žiadne okolnosti relevantné z hľadiska § 49 ods. 1 CSP, ktoré by boli objektívne spôsobilé

spochybníť nezaujatosť uvedených sudcov.

28. Ďalší sudcovia Krajského súdu v Trenčíne JUDr. Mária Vrtochová, JUDr. Iveta Anderlová, JUDr. Ľubica Bajzová, JUDr. Beáta Čupková, Mgr. Zuzana Holúbková, JUDr. Gabriela Janáková, Mgr. Stanislava Kollárová, JUDr. Viera Škultétyová, Mgr. Martina Trnavská, JUDr. Alena Záhumenská, JUDr. Ivica Čelková, JUDr. Darina Legerská, JUDr. Iveta Sopková, Mgr. Ivana Šlesarová, JUDr. Iveta Záleská, JUDr. Rastislav Dľugoš, PhD., JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák, JUDr. Zuzana Slušná, JUDr. Milan Straka, JUDr. Jozef Šulek, JUDr. Roman Hargaš, JUDr. Jozef Janík, JUDr. Beáta Javorková, JUDr. Peter Tóth, JUDr. K. Y. sa vyjadrili tak, že sa cítia byť vo veci zaujatí vzhľadom na ich priateľský vzťah s navrhovateľkou, resp. k obom bývalým manželom, tykajú si, dvaja sudcovia pracujú s navrhovateľkou v jednom senáte, tiež alebo majú blízky priateľský vzťah s rodičmi bývalého manžela, s ktorými pôsobili a s otcom naďalej aj pôsobia ako sudcovia na vec prejednávajúcom súde, resp. sa s nimi stretávajú aj mimopracovne. V prípade týchto sudcov, ktorí sa vyjadrili tak, že majú k účastníkom konania, resp. k rodičom bývalého manžela (tiež sudcom) aj bližší osobný/priateľský vzťah, vzťah prekračujúci rámec kolegiality, a preto sa tiež cítia byť zaujatými, JUDr. K. Y. preto, že je rodičom bývalého manžela (účastníka konania) dospel najvyšší súd k záveru, že vzťahy uvedenej povahy a intenzity v spojitosti so subjektívnym vnímaním povahy takéhoto vzťahu sudcami či už potenciálne alebo aj reálne povolanými k rozhodnutiu vo veci za účasti zamestnankyne súdu, ktorá je ich priateľkou a syna ich kolegov (sudcov), voči ktorým prechovávajú vzťah prekračujúci len prostú kolegialitu (sú priateľmi), JUDr. K. Y. je dokonca rodič, zakladá skutočnosť relevantnú z hľadiska § 49 ods. 1 CSP a je dôvodom pre ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania v danej veci. Takto definované vzťahy (priateľské, či súkromné) zakladajú pochybnosť o nezaujatosti sudcov pre ich pomer k strane sporu/účastníkovi konania z oboch sledovaných hľadísk (tak zo subjektívneho, ako aj objektívneho) a za stavu nedostatku dôvodov pochybovať o skutočnostiach sudcami uvádzaných sú spôsobilé naplniť zákonné predpoklady pre vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania veci.

29. V prípade sudcov uvedených v prvom výroku tohto uznesenia najvyšší súd nezistil také okolnosti, ktoré sú z pohľadu ustanovenia § 49 ods. 1 CSP relevantné, preto rozhodol, že títo sudcovia z prejednávania a rozhodovania danej veci vylúčení nie sú. V prípade sudcov uvedených v druhom výroku tohto uznesenia najvyšší súd zistil skutočnosti relevantné z hľadiska § 49 ods. 1 CSP, a preto ich vylúčil z prejednávania a rozhodovania v danej veci.

30. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.